

Inger Gautier-Schmits tale om kvindelige præster II

Taler

Inger Gautier Schmit
Medlem af Landstinget for
Venstre

Dato

26. september 1919

Sted

Landstinget

Omstændigheder

2. Behandling af Forslag til Lov om Kvinders Adgang til Tjenestestillinger og Hverv.

Inger Gautier-Schmit agerede som ordfører.

Opr. trykt i Rigsdagstidende 1918/19 Forhandlingerne (Landstinget) s. 3004-3006

Til det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Dahl) skal jeg bemærke, at jeg tror ikke, det er rigtig i Overensstemmelse med Virkeligheden, naar det ærede Medlem mener, at langt det store Flertal her i Landet er venligt stemt med Hensyn til at faa kvindelige Præster i Øjeblikket. Jeg kommer her samtidig til at berøre noget af det, som den højtærede Kirkeminister kom ind paa, idet han fandt det urimeligt at antage, at der ikke i Kirke og Menighed skulde være Stemning for at stille dette Krav. Jeg skal straks svare den højtærede Minister med Hensyn til, hvad jeg mener med Udtrykket: Kirke og Menighed. Jeg tror, den højtærede Minister godt ved, hvad jeg tænker paa, naar jeg under eet siger: Kirkefolket. Jeg kan ogsaa sige Menighedsraadene. Jeg mener altsaa den Del indenfor det danske Folk, som har kirkelig Forstaaelse og Følelse og Interesse. Naar man har fulgt denne Sag lige fra dens Fremkomst den 14. Januar i Folketinget og har fulgt den i Bladene, navnlig i kirkelige Blade, har man set en absolut udpræget Uvillie med Hensyn til at faa denne Sag gennemført paa denne Maade. Det, jeg har villet betone gennem Betænkningen, er netop, at det er Maaden, hvorpaa hele denne Sag fremkommer, som i høj Grad har stødt store Dele indenfor vort Kirkefolk. Den højtærede Minister kan ikke være uvidende om, at der har været Andragender og Møder om denne Sag, og at der er skrevet utallige Artikler i Bladene for at vise, at Kirken i høj Grad føler sig krænket, og med Kirken mener jeg altsaa den levende Menighed og dem, som er dens Talsmænd. De føler sig krænkede over, at dette Lovforslag, som altsaa vil

gennemføre en stor Reform indenfor Kirken, forelægges Rigsdagen uden i mindste Maade at være forberedt, uden at være modnet gennem Drøftelse og Overvejelse og uden at være et levende Udtryk netop for Menighedernes og Menighedsraadenes Syn. Jeg tror dog, det er rigtigt, naar jeg vil paastaa, at saaledes forholder Sagen sig.

Til det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Marie Hjelmer) vil jeg sige, at der er ikke Tale om, at vi vil udelukke Kvi derne fra at blive Præster. Man kan godt sige, at i Realiteten udelukker vi i Dag Kvinderne fra at blive Præster, men eftersom der ikke er en eneste kvindelig Kandidat, som i Dag ønsker at blive ordineret til Præst af en Biskop, kan det ikke siges at have nogen Betydning. Hvad vi ønsker, er blot, at Sagen ikke afgøres paa dette Tidspunkt, hvor Sindene, ikke mindst de religiøse Sind, og de alvorligt tænkende er i stærk Uro. Der er mange, som hurtigt tager Standpunkt til denne Sag, idet den udelukkende betragtes fra et Kvindesagssynspunkt eller fra et ganske ureligiøst Synspunkt, men jeg tror, at de Mennesker, som har Folkekirken kær, og som gerne vil bevare Enigheden, Samdrægtigheden og Forstaaelsen indenfor den, ligger det varmt paa Sinde, at denne Sag bæres frem paa en lempeligere Maade. Det har altid været Rigsdagens Skik at lovgive paa kirkelige Omraader, naar man har haft Følelsen og Forstaaelsen af, at der var Stemning for det, man ønskede at fremføre. Og man kan ikke fra Statens Side fastholde, at der indenfor Folkekirken er Stemning for og Ønske om, at denne Sag i Øjeblikket skal gennemføres.

Jeg maa bestemt fastholde, at vi ikke vil udelukke Kvinderne, det er ikke det, vi ønsker paa dette Tidspunkt, vi ønsker kun, at der skal blive mere Tid til at overveje og drøfte Sagen, at den skal blive mere afklaret, inden vi gaar til en Lovgivning paa dette Omraade. Den højtærede Statsminister talte om, at han kunde ikke indse, der var nogen Basis for at nægte Kvinderne Adgang. Der er altsaa den, at der neppe kan siges at være Klarhed over Spørgsmaalet. Veltalenhed hos en Kvinde mener jeg dog er for lidt til at give hende Adgang til at blive Præst. Der er ganske vist mange veltalende Kvinder til, og jeg skal villigere end nogen anden indrømme, at jeg mange Gange, naar jeg har siddet i en Kirke og hørt en Mand prædike, har tænkt, at jeg kendte mange Kvinder, som kunde gøre det ti Gange bedre. Grunden til min Stilling er ikke den, at jeg ikke tror, at en Kvinde kan prædike, det, som i Dag ligger for, er ikke den Side af Sagen, hvorvidt Kvinder egner sig til Stillingen, men denne, at der paa nærværende Tidspunkt og under den foreliggende Form skal gribes ind og

gennemføres en Reform i vort kirkelige Liv, inden Kirken selv er kommet til Klarhed og har taget sit Standpunkt i denne Sag.

Kilde

folketingstidende.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Folketingets kvinder, Folketingstale, Kvindebevægelsen, Politisk tale, Venstre

Relateret

26. september 1919

26. september 1919

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/inger-gautier-schmits-tale-om-kvindelige-praester-ii>